

[Fuglsang.]

sender sine fangarme ud mod vort militær og det, som man betragter som vort strategiske rum? Det bør måske nævnes, at de økonomiske karteller trods alle beslutninger stadig består og bruger deres økonomiske magt også i det politiske og militære liv. Nævnes kan — bare for at tage en enkelt person — at samme Ruge, som netop så stærkt rejste spørgsmålet om udvidet militært samarbejde mellem os og Vesttyskland, allerede var en fremtrædende person og højt dekoreret under Hitler, ganske som den Speidel, der som chef for centralregionen i Paris vil blive endnu mere direkte chef for vore styrker, om vi bliver henlagt til centralregionen.

Men jeg vil gerne som en illustration til den demokratisering, som man påstår foregår dernede, henvise til et enkelt område, som i øjeblikket er aktuelt, nemlig sammensætningen af dommerstanden i Vesttyskland. Jeg siger det, fordi i England — hvor der er en konservativ regering og arbejderpartiet er i opposition — har arbejderpartiet netop med henblik på udviklingen i Vesttyskland et par gange stillet det spørgsmål, hvorvidt det var rigtigt, at en lang, lang række af de mænd, der var dommere i Hitlers folkedomstole og dér afsagde talrige dødsdomme, igen virker i deres gamle funktioner i Vesttyskland. Der er intet svar kommet i England; men i virkeligheden var spørgsmålet stærkt begrundet, idet der kan nævnes ca. 600 dommere og statsadvokater i Vesttyskland, som i Hitlertiden har ladet tusinder og titusinder af patrioter og frihedskæmpere henrette og derigennem har været med til at forlænge krigen, men som stadig væk beklæder dommersæder og stadig væk dømmer folk, som er modstandere af militarisering og af en halvnazistisk udvikling. Blandt dem, som kan nævnes, er — hvilket har interesse for vort land — en dr. Kanter, der i sin tid som værnemagtens generaldommer virkede i vort land, og som var chef for de krigsretter, der lod over hundrede danske patrioter dømmes og henrette — foruden dem, som under afhøring og tortur ved disse krigsretter gik til grunde.

Det er blandt andet derfor, vi har vore følelser, som vi har vanskeligt ved at glemme. Det er blandt andet sådanne ting,

der gør, at vi har vanskeligt ved at have tillid til Vesttyskland og til vesttyske politikeres dementier og erklæringer.

Derfor er det, vi har stillet vor forespørgsel. Det danske folketing og den danske befolkning har krav på at vide, hvad der sker på disse afgørende punkter, har krav på at få en mulighed for at tilkendegive sin stilling; og hvad denne stilling angår mener vi kommunister, at det må være på tide, at vi udenrigspolitisk ændrer kurs, at vi ikke fortsat mere og mere binder os til NATO og til NATO-magternes politiske, militære og økonomiske planer, men i stedet for vender os den anden vej og frigør os for disse bånd. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at der er jo andre slags planer fremme i tiden end dem, de tyske militarister gør sig til talsmænd for. Der kan nævnes planen om oprettelse af en atomfri zone i Mellemeuropa, Rapacki-planen; der kan nævnes den stræben, som forefindes for, i stedet for at gøre Østersøen til en slagmark og til midtpunkt i slaget om Atlanterhavet, at gøre det til et fredens hav. Her må det efter vor mening være mere rigtigt og naturligt at lytte til almindelige jævne mennesker end til de generaler, som synes besjælede af en voldsom trang til at udtale sig om politik i tide og utide. Der er samtidig en voksende tendens mod at tilstræbe en neutral status også for vort land, og det er en sådan udvikling, vi ønsker, fordi vi mener, det må være i dansk interesse.

Ud fra disse synspunkter tillader jeg mig at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

- „Idet folketinget opfordrer regeringen til
- 1) klart at afvise alle planer om overflytning af Danmarks forsvar til NATOs centralregion samt enhver form for nærmere tilknytning til det tyske forbundsværn,
  - 2) at udbygge det fredelige samarbejde på basis af gensidighed med såvel Den tyske Forbundsrepublik som den Tyske Demokratiske Republik,
  - 3) positivt at støtte planer om oprettelse af en atomfri zone i Centraluropa og Danmarks tilknytning til en sådan,
- går tinget over til næste sag på dagsordenen.“